gemeente Vlieland

GEMEENTEBLAD

Officiële uitgave van de gemeente Vlieland

Nr. 518868

10 november 2026

Standplaatsenbeleid Vlieland 2026

Artikel 1 Begripsbepalingen

a. APV: algemene plaatselijke verordening gemeente Vlieland 2011.
b. College: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Vlieland.
c. Evenement: elke voor publiek toegankelijke verrichting van vermaak zoals beschreven staat in artikel 2.24 APV;
d. Geëxploiteerd: hier is sprake van wanneer de standplaats minimaal één dag per week geopend is;
e. Luifel: een afdak bevestigd aan het verkoopmiddel waarvan de korte wanden eventueel met zijl of doek afgedekt mag worden. De zijde tegenovergesteld van het verkoopmiddel mag niet afgedekt worden.
f. Standplaats: het vanaf een vaste plaats op een openbare en in de openlucht gelegen plaats te koop aanbieden, verkopen of afleveren van goederen dan wel diensten, gebruikmakend van fysieke middelen, zoals een kraam, een wagen of een tafel. Niet zijnde: een vaste plaats op een jaarmarkt of markt als bedoeld in artikel 160, eerste lid, aanhef en onder h, van de Gemeentewet;
g. Standplaatsvergunning: een vergunning voor het innemen van een standplaats.
h. Strand: het zeestrand aan de Noordzee met inbegrip van de duinhellingen en/of het beloop der duinen, inclusief de droog liggende banken.
i. tijdelijke standplaats: standplaats die voor ten hoogste 3 weken wordt toegewezen;
j. Vaste standplaats: een standplaats op een daartoe aangewezen locatie die voor een aaneengesloten periode van maximaal 8 (acht) jaar wordt ingenomen.
k. Verkoopmiddel: een kar, wagen, kraam, tafel of anderszins een verkoopmiddel.

Artikel 2 Reikwijdte

1. Standplaatsvergunningen worden uitsluitend verleend ten behoeve van ambulante handel en dienstverlening.
2. Deze beleidsregels zijn niet van toepassing op het toewijzen en/of innemen van standplaatsen op de (week)markt/braderie.
3. Deze beleidsregels zijn niet van toepassing op evenementen.
4. Deze beleidsregels zijn niet van toepassing op het strand.

Artikel 3 Vaste standplaatsen

1. Er geldt een maximum stelsel voor drie vaste standplaatsen.
2. De vaste standplaatsen zijn:
   I. Een standplaats in de vorm van een viskar met authentieke uitstraling in begin van de Dorpsstraat, die kan worden ingenomen in aangegeven gebied;
   II. Een standplaats bij de hoek van de Badweg en Willem de Vlaminghweg, welke kan worden ingenomen in aangegeven gebied.
   III. Een standplaats aan de Badweg nabij kruising Kampweg, welke kan worden ingenomen in aangegeven gebied;

3. Het college is bevoegd om af te wijken van bovengenoemde locaties, extra locaties aan te wijzen of locaties te laten vervallen.

Artikel 3a bijzondere bepaling Standplaats I

1. Indien Standplaats I de eerste keer na vaststelling van dit beleid vruchteloos wordt aangeboden, komt deze locatie te vervallen.
2. Indien Standplaats I succesvol wordt aangeboden, vervalt de werking van dit artikel.

Artikel 4 Aanvraagvereiste

1. Een standplaatsvergunning moet schriftelijk worden aangevraagd.
2. De aanvraag dient te zijn voorzien van:
   a. naam en adres van de aanvrager;
   b. indien de aanvrager gebruik maakt van werknemers; namen van de werknemers, ID bewijzen en arbeidscontracten;
   c. omschrijving en/of foto van verkoopmiddel voorzien van afmetingen;
   d. het te verkopen assortiment;

e. omgevingsvergunning voor activiteit en bouwwerk.

3. Bij de aanvraag voor het innemen van een standplaats op particulier eigendom, moet een schriftelijke toestemming van de eigenaar of de zakelijke gerechtigde voor het gebruik van zijn terrein voor het innemen van een standplaats worden overgelegd.
4. De aanvrager van een vaste standplaats dient een inschrijving van de Kamer van Koophandel en een bewijs van inschrijving van het Centrale Registratiekantoor detailhandel ambacht te overleggen.
5. Indien de aanvrager niet heeft voldaan aan de voorwaarden van voornoemde leden, dan kan de aanvraag niet in behandeling worden genomen.

Artikel 5 Weigeringsgronden

1. De aanvraag wordt getoetst aan de weigeringsgronden zoals verwoord in de APV.
2. Het is verboden zonder vergunning van het college een standplaats in te nemen of te hebben.
3. De aanvraag wordt geweigerd wanneer de aanvraag niet past binnen het omgevingsplan.
4. Onverminderd het bepaalde in artikel 1:8 APV kan de vergunning worden geweigerd:
   a. indien de standplaats hetzij op zichzelf hetzij in verband met de omgeving niet voldoet aan redelijke eisen van welstand;
   b. indien als gevolg van bijzondere omstandigheden in de gemeente of in een deel van de gemeente redelijkerwijs te verwachten is dat door het verlenen van de vergunning voor een standplaats voor het verkopen van goederen een redelijk verzorgingsniveau voor de consument ter plaatse in gevaar komt.

Artikel 6 Nadere voorwaarden

1. De oppervlakte van de standplaatsen mogen maximaal bedragen:
   a. Voor standplaats I, 6 m2 in de vorm van een viskar met authentieke uitstraling;
   b. Voor standplaats II, 20 m2 voor het verkoopmiddel inclusief eventuele opslag en toilet en 15 m2 voor de luifel.
   c. Voor standplaats III, 15 m2 voor het verkoopmiddel inclusief eventuele opslag en toilet en 15 m2 voor de luifel.

2. De standplaatsen mogen voorzien worden van de volgende zit- en staanplaatsen:
   a. Voor standplaats I mogen er geen zit- en/of staanplaatsen gecreëerd worden;
   b. Voor staanplaats II en III mogen er maximaal 8 zitplaatsen in de vorm van één picknickbank en 8 staplaatsen in de vorm van twee statafels gecreëerd worden.

3. Voor standplaats I geldt dat deze enkel in de Dorpsstraat mag staan tijdens de openingstijden zoals aangegeven in de Verordening winkeltijden Vlieland 2011.
4. Voor standplaats II en III geldt dat deze, zolang deze geëxploiteerd worden, niet verplaatst hoeven worden.
5. De standplaatsen mogen jaarrond worden geëxploiteerd;
6. Wanneer de standplaats niet geëxplodeerd wordt, moet de locatie leeg zijn.
7. Voor standplaats I geldt dat er geen apparatuur op locatie aanwezig mag zijn die het mogelijk maken eetbare producten warm te verkopen, zoals een frituur, airfryer of barbecue. Ook is het plaatsen van een rookkast niet toegestaan.
8. Verder is het college bevoegd om nadere voorwaarden te stellen in de vergunning omtrent:
   a. nadere eisen aan het verkoopmiddel;
   b. het assortiment;
   c. het duurzaam gebruik en uiterlijk aanzien van de standplaats, dat wil zeggen van het verkoopmiddel en van de directe omgeving.

9. In afwijking van het vijfde en zesde lid kan het college toestemming verlenen om een verkoopmiddel tijdelijk zonder exploitatie op de standplaats aanwezig te laten:
   a. bij onverwachte omstandigheden, zoals ziekte of familieomstandigheden;
   b. gedurende maximaal twee vakantieperioden per jaar van ieder maximaal drie aaneengesloten weken in de periode tussen de herfstvakantie en de meivakantie.

10. Een verzoek als bedoeld lid 9 onder b wordt uiterlijk twee weken voor aanvang van de vakantie schriftelijk ingediend.

Artikel 7 Toewijzen vaste standplaatsen

1. Per ondernemer kan maximaal één vaste standplaatsvergunning worden afgegeven.
2. De vaste standplaatsvergunning kan worden verleend voor een periode van maximaal 10 (tien) jaar.
3. Na de termijn van 10 (tien) jaar wordt de standplaats aangeboden als een vrijkomende standplaats.
4. Het college kan per locatie toewijzingscriteria vaststellen aanvullend op artikel 4.

5. Voor de vrijgekomen standplaatsen zal een publicatie plaatsvinden waarop belangstellenden schriftelijk kunnen reageren.
6. De reactietermijn bedraagt vier weken na datum van publicatie.
7. Bij gelijkwaardige aanvragen volgt een loting.
8. Het college neemt conform de Algemene wet bestuursrecht (Awb) een besluit op de aanvraag voor de toewijzing van de standplaats.

Artikel 8. Vervallen van een standplaatsvergunning
1. Het recht op een standplaats vervalt op eigen schriftelijk verzoek;
2. Het recht op een standplaats vervalt bij overlijden van de vergunninghouder;
3. Het recht op een standplaats vervalt na afloop van de in de vergunning opgenomen termijn.

Artikel 9. Intrekken van een standplaatsvergunning
Een standplaatsvergunning kan onverhoopt tussentijds worden ingetrokken:
a. in het belang van de verkeersveiligheid en/of van de openbare orde;
b. indien de vergunninghouder in strijd handelt met het bij of krachtens bepaalde van dit standplaatsenbeleid;
c. indien de vergunninghouder in strijd handelt met de voorwaarden van de verleende vergunning;
d. indien de vergunninghouder de vergunning tussen Pasen en de Herfstvakantie voor meer dan twee maanden aaneengesloten onbenut laat, tenzij de vergunninghouder schriftelijke toestemming van het college heeft tot het niet benutten van de vergunning;
e. indien de vergunninghouder in strijd handelt met de APV, de Warenwet, de Alcoholwet, Winkeltijdenverordening Vlieland, Wet Milieubeheer en/of Afvalstoffenverordening;
f. indien de toestemming van de eigenaar van het terrein waarop de standplaats wordt ingenomen, wordt ingetrokken of vervalt.

Artikel 10. Nutsvoorzieningen
1. Vergunninghouder is zelf verantwoordelijk voor de aanwezigheid van nutsvoorzieningen.
2. Het is niet toegestaan gebruik te maken van een aggregaat, tenzij het college hier onder voorwaarden toestemming voor geeft voor een beperkte periode van tijd. Bij stroomuitval kan deze toestemming ook achteraf gegeven worden.
3. Bij het eindigen van de vergunning, kan de vergunninghouder indien gewenst en na toestemming van het college, de geplaatste nutsvoorzieningen achterlaten.
4. Wanneer er geen overname van nutsvoorzieningen zal plaatsvinden, dient de vergunninghouder bij einde van de termijn van de vergunning de nutsvoorzieningen te verwijderen.

Artikel 11. Persoonlijk innemen van de standplaats
1. De standplaatsvergunning is persoonsgebonden. Wanneer de vergunninghouder zijn verkoopmiddel verkoopt, verhuurt of in gebruik geeft, verschaft dit de koper, huurder of gebruiker geen recht op toekenning van de standplaats.
2. Het innemen van een standplaats is hoofdzakelijk toegestaan door de vergunninghouder, ondersteund door een bij hem in dienst zijnde werknemer.
3. In geval er sprake is van een werknemer, tijdelijke ingehuurde zelfstandige, etc., zal dit op verzoek van het college schriftelijk kenbaar worden gemaakt .

Artikel 12 Overlijden, blijvend arbeidsongeschiktheid
1. In afwijking van artikel 8, tweede lid , kan, ingeval van overlijden of blijvende arbeidsongeschiktheid, de vergunning voor de resterende duur van de vergunning worden overgeschreven op de achterblijvende echtgeno(o)te, geregistreerd partner of een van de kinderen, tenzij zwaarwegende belangen zich daartegen verzetten.
2. Een daartoe strekkende aanvraag wordt binnen twaalf weken na het overlijden of na de vaststelling van de blijvende arbeidsongeschiktheid bij het college ingediend.
3. Na afloop van de resterende duur, wordt de standplaats als vrijkomende standplaats aangeboden.
4. Bij niet inachtneming van de termijn van het tweede lid, komt de vergunning te vervallen.

Artikel 13 Intrekken oude beleidsregels
De beleidsregel Standplaatsenbeleid Vlieland 2019 wordt ingetrokken.

Artikel 14 Overgangsrecht
Indien vóór de inwerkingtreding van deze verordening is besloten om inspraak te verlenen, gelden voor die inspraakprocedure de reeds gemaakte afspraken, conform de toenmalig geldende beleidsregels Standplaatsbeleid Vlieland 2019.

Artikel 15 Inwerkingtreding

1. Deze beleidsregel treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking.
2. Deze beleidsregel wordt aangehaald als: Standplaatsenbeleid Vlieland 2026.

A. Idema
secretaris-directeur

M. Schrier
burgemeester

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1 Begripsbepalingen

De begripsbepalingen sluiten grotendeels aan bij het eerdere beleid en de APV. Het onderscheid tussen tijdelijke en vaste standplaatsen is van belang vanwege de verschillende regimes voor duur en toewijzing. De duur van een vaste standplaats is aangepast ten opzichte van het beleid 2019 (van vijf naar acht jaar) om beter aan te sluiten bij investeringszekerheid en de praktijk.

Artikel 2 Reikwijdte

Dit artikel komt overeen met het eerdere beleid. Standplaatsen worden uitsluitend toegestaan voor ambulante handel en dienstverlening. Markten, evenementen en strandactiviteiten vallen buiten dit beleid en kennen een eigen juridisch kader. Daarmee wordt overlap voorkomen en blijft het beleid overzichtelijk.

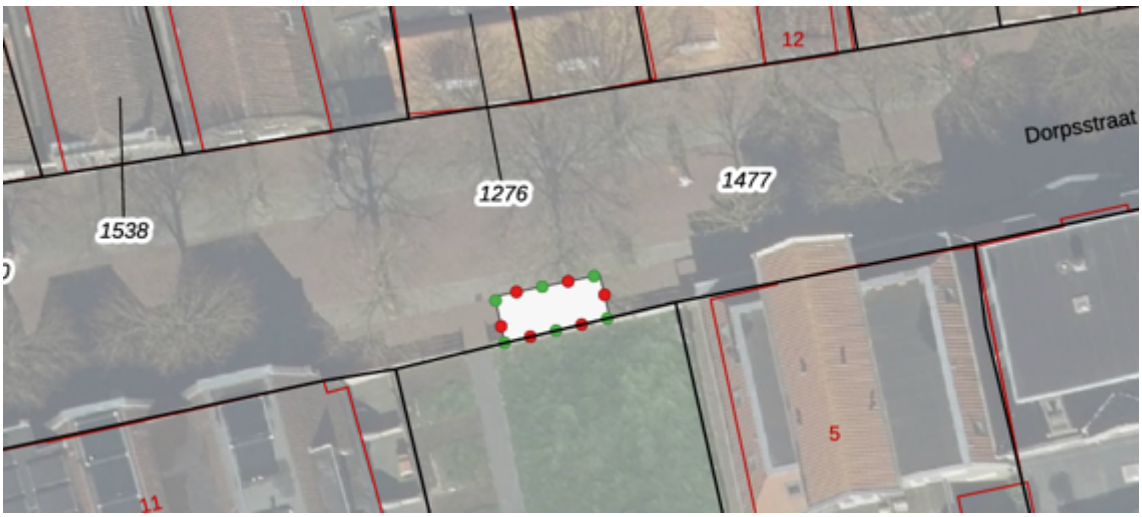
Artikel 3 Vaste standplaatsen

Vlieland kent een maximumstelsel voor standplaatsen. Dit is gerechtvaardigd gelet op:
- de beperkte omvang van het eiland;
- het waardevolle dorpsgezicht;
- de aanwezigheid van natuurgebieden;
- het beperkte wegennet.

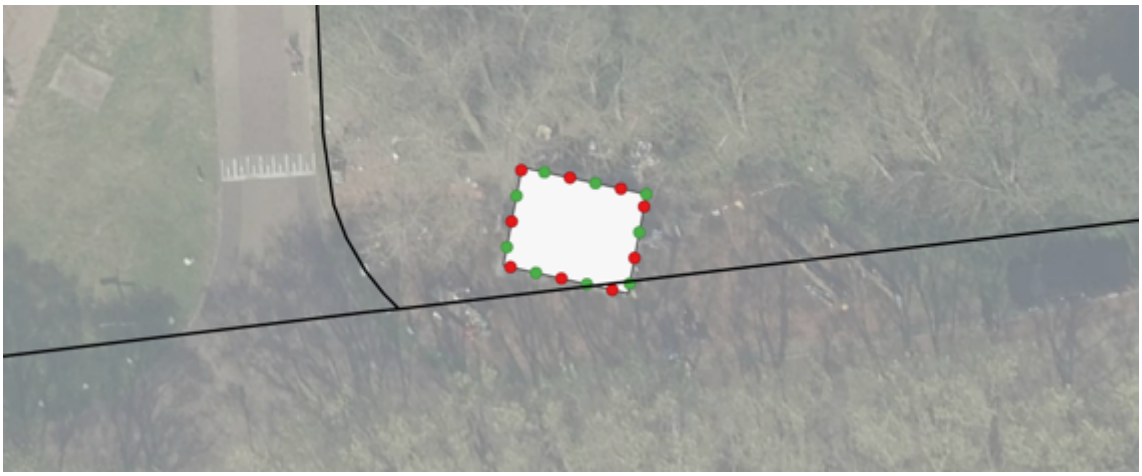
Standplaatsen dragen wel bij aan levendigheid, werkgelegenheid en het voorzieningenaanbod. De locaties die geschikt zijn voor een standplaats zijn echter beperkt. Daarom is gekozen om het systeem van drie standplaatsen in stand te houden. Wel wordt er in dit artikel ruimte geboden voor een nieuwe locatie. Mocht een initiatiefnemer een nieuwe locatie aandragen, zal deze eerst beoordeeld moeten worden op geschiktheid.

Verder is de beschrijving van de standplaats in de Dorpsstraat ruimer opgezet. De authentieke haringkar is vervangen naar authentieke viskar. De normen van de NVWA worden steeds strenger. Een authentieke haringkar kan hier mogelijk niet meer aan voldoen. Het college wil wel de ruimte bieden aan de onderneming om aan alle wet en regelgeving te kunnen voldoen om een hoogwaardig product te realiseren.

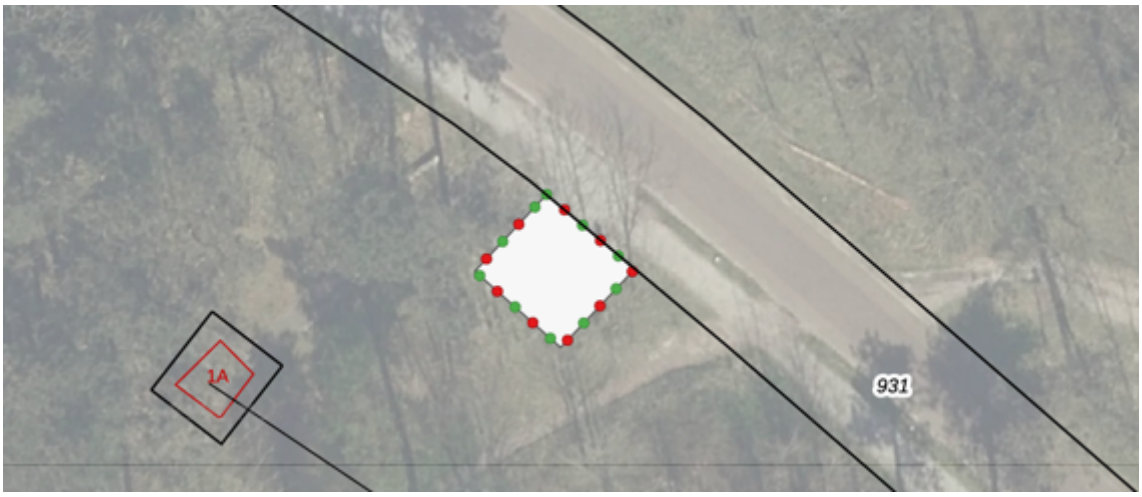
Locatie verkoopwagen standplaats I:

Locatie verkoopwagen inclusief luifel standplaats II:

Locatie verkoopwagen inclusief luifel standplaats II:

Het college kan besluiten bestaande standplaatslocaties te wijzigen, extra locaties aan te wijzen of locaties te laten vervallen. Deze bevoegdheid biedt de nodige flexibiliteit om in te spelen op gewijzigde omstandigheden, ontwikkelingen in de openbare ruimte en veranderende behoeften van ondernemers en bezoekers.

Bij de toepassing van deze bevoegdheid betrekt het college in ieder geval:

- de verkeersveiligheid en de veilige doorstroming van voetgangers, fietsers en gemotoriseerd verkeer;
- de bereikbaarheid van omliggende percelen, voorzieningen en openbare voorzieningen;
- de inrichting, kwaliteit en het beoogde gebruik van het gebied;
- de bescherming van het straat- en omgevingsbeeld;
- de openbare orde en veiligheid;
- de aanwezigheid van voldoende openbare ruimte voor overige gebruikers;
- de belangen van omwonenden, bedrijven en bezoekers;
- de vraag of de grondeigenaar instemt met het gebruik van de betreffende locatie voor een standplaats.

Door deze afweging kan het college ervoor zorgen dat standplaatsen op een passende wijze worden ingepast in de openbare ruimte en blijven aansluiten bij de ruimtelijke en functionele ontwikkelingen binnen de gemeente.

Artikel 3a Bijzondere bepaling Standplaats I

Standplaats I is gedurende langere tijd niet, of niet langdurig geëxploiteerd. In een zienswijze is op het concept beleid is aandacht gevraagd voor de vraag of het behoud van deze standplaats nog wenselijk is.

Het college acht het van belang om eerst nog eenmaal te onderzoeken of er voldoende marktinteresse bestaat voor deze locatie. Daarom blijft standplaats I bij de eerste verdelingsprocedure na vaststelling van dit beleid beschikbaar voor inschrijving.

Wordt standplaats I vruchteloos aangeboden, zijn er geen inschrijvingen of geen geldige inschrijvingen, zal deze locatie komen te vervallen.

Wanneer de standplaats wel succesvol wordt vergund, vervalt de werking van dit artikel. Toekomstige situaties waarin de standplaats onverhoopt vrijkomt of niet direct opnieuw kan worden vergund, vallen niet onder deze bijzondere regeling. Vanaf dat moment geldt voor standplaats I hetzelfde beleid als voor de overige vaste standplaatsen.

Artikel 4 Aanvraagvereiste

Dit artikel bevat de gegevens en bescheiden die nodig zijn om een aanvraag voor een standplaatsvergunning te kunnen beoordelen.

Door het opvragen van gegevens over de aanvrager, het verkoopmiddel, het assortiment en eventueel betrokken werknemers kan het college beoordelen of aan de voorwaarden uit dit beleid en de toepasselijke wet- en regelgeving wordt voldaan. Daarnaast bieden foto's en afmetingen van het verkoopmiddel inzicht in de ruimtelijke uitstraling en de inpasbaarheid op de beoogde locatie.

Indien sprake is van een standplaats op particuliere grond dient tevens toestemming van de eigenaar of zakelijk gerechtigde te worden overgelegd. Zonder deze toestemming kan de standplaats niet rechtmatig worden ingenomen.

Voor vaste standplaatsen wordt gevraagd om een inschrijving bij de Kamer van Koophandel en het Centrale Registratiekantoor Detailhandel Ambacht. Hiermee kan worden vastgesteld dat sprake is van een onderneming die bevoegd is om de beoogde activiteiten uit te oefenen.

Wanneer de aanvraag onvolledig is en niet wordt voldaan aan de in dit artikel gestelde vereisten, kan de aanvraag buiten behandeling worden gelaten overeenkomstig de geldende wettelijke regels.

Artikel 5 Weigeringsgronden

In dit artikel zijn de gronden opgenomen waarop een aanvraag voor een standplaatsvergunning kan of moet worden geweigerd.

Als uitgangspunt worden aanvragen getoetst aan de weigeringsgronden uit de Algemene Plaatselijke Verordening. Daarnaast geldt dat het innemen van een standplaats zonder vergunning verboden is.

Een vergunning wordt geweigerd indien de standplaats in strijd is met het omgevingsplan. Hiermee wordt gewaarborgd dat standplaatsen passen binnen de ruimtelijke regels die voor een locatie gelden.

Daarnaast kan een vergunning worden geweigerd wanneer het verkoopmiddel of de standplaats niet voldoet aan redelijke eisen van welstand. Hiermee kan worden gestuurd op een passende ruimtelijke kwaliteit en uitstraling van standplaatsen binnen de gemeente.

Tot slot kan een vergunning worden geweigerd indien aannemelijk is dat het verlenen van de vergunning leidt tot een onaanvaardbare aantasting van het voorzieningenniveau voor consumenten. Deze weigeringsgrond wordt terughoudend toegepast en is bedoeld voor bijzondere situaties waarin het algemeen belang van een voldoende en evenwichtige voorzieningenstructuur daartoe aanleiding geeft.

Artikel 6 Nadere voorwaarden

Dit artikel biedt ruimte om de standplaatsen concreet in te richten. Anders dan in 2019 zijn bepaalde aspecten (zoals oppervlakte en zitgelegenheid) nu direct in het beleid vastgelegd, ter vergroting van duidelijkheid en rechtszekerheid.

Artikel 6, eerste lid
Voor standplaats I is de maximaal toegestane oppervlakte vergroot van 5 m^2 naar 6 m^2. Deze beperkte verruiming biedt meer ruimte voor een doelmatige inrichting van het verkoopmiddel, zonder dat dit leidt tot een wezenlijke wijziging van de ruimtelijke uitstraling.

Daarnaast is de eis van een authentieke (houten) haringkar vervangen door de eis van een viskraam met een authentieke uitstraling. Hiermee blijft het gewenste karakter van de standplaats behouden, terwijl ondernemers meer ruimte krijgen om gebruik te maken van een verkoopmiddel dat voldoet aan de actuele eisen op het gebied van voedselveiligheid, hygiëne en onderhoud.

Voor standplaats II is de maximale toegestane oppervlakte vergroot van 15 m2 naar 20 m2. Met de mogelijkheid om in de winter op te zijn, veranderd ook de vraag naar de wijze van opslag van goederen en de geschiktheid van de verkoopwagen. Daarom wordt ruimte geboden voor een verruiming. Deze verruiming ziet op het totale oppervlakte, van zowel het verkoopmiddel, als de opslag en de locatie. Deze locatie biedt ook de ruimte voor deze verruiming. Standplaats III biedt deze ruimte niet. Hier zal dan ook geen verruiming gegeven worden.

Authentieke uitstraling?
Onder een viskraam met authentieke uitstraling wordt verstaan een verkoopmiddel dat qua vormgeving, materiaalgebruik, kleurstelling en uitstraling aansluit bij het traditionele karakter van een viskraam. Het verkoopmiddel heeft een verzorgde, hoogwaardige en ambachtelijke uitstraling en mag niet het karakter hebben van een standaard verkoopwagen, aanhanger of snackwagen. Hierbij kan onder meer worden gedacht aan het gebruik van natuurlijke materialen of materiaalimitaties, traditionele vormgeving en een rustige kleurstelling.

Hierbij moet het verkoopmiddel moet passend zijn in het beschermd dorpsgezicht. Indien gewenst kan de Hus en Hiem om advies gevraagd worden, wanneer dit door één van de partijen gevraagd wordt.

De hoogte van het verkoopmiddel blijft gelijk aan het voorgaande beleid, namelijk 2,60 meter met maximaal één bouwlaag.

Artikel 6, tweede lid
Deze bepaling geeft aan hoeveel sta-/zitplaatsen gecreëerd mogen worden. Voor het te creëren aantal zitplaatsen of staplaatsen worden de volgende maximale afmetingen gehanteerd:
- Afmetingen picknickbank: maximale tafelblad breedte van 85 centimeter en een lengte van 2,40 meter;
- Afmetingen statafels: met een maximale oppervlakte van 0.5 m2.

Artikel 6, vierde tot en met zesde lid
Met deze bepalingen wordt verduidelijkt wanneer een verkoopmiddel op de standplaats aanwezig mag zijn.

De standplaatsen mogen jaarrond worden geëxploiteerd. Voor standplaats II en III geldt dat het verkoopmiddel niet hoeft te worden verplaatst zolang de standplaats wordt geëxploiteerd. Van exploitatie is sprake wanneer de standplaats minimaal één dag per week geopend is.

Wanneer de standplaats niet wordt geëxploiteerd, dient de locatie leeg te zijn en moet het verkoopmiddel worden verwijderd. Voor standplaats I geldt bovendien dat het verkoopmiddel uitsluitend tijdens de openingstijden aanwezig mag zijn. Buiten de openingstijden moet de standplaats worden ontruimd.

Met deze verduidelijking wordt voorkomen dat verkoopmiddelen langdurig ongebruikt in de openbare ruimte aanwezig blijven.

Leeg, wat houdt dat in?
Onder een lege locatie wordt verstaan dat geen verkoopmiddel, aanhanger, voertuig, opslagvoorziening, reclame-uitingen, inventaris, meubilair of andere voor de exploitatie bestemde materialen op de standplaats aanwezig zijn.

Ondergrondse of vaste voorzieningen die met toestemming van het college zijn aangebracht ten behoeve van de standplaats, zoals nutsvoorzieningen, aansluitpunten, kabels, leidingen of stelconplaten, worden niet aangemerkt als onderdeel van het verkoopmiddel en hoeven daarom niet te worden verwijderd wanneer de locatie leeg moet zijn. Het college kan hierover nadere afspraken maken.

Met deze verduidelijking wordt voorkomen dat verkoopmiddelen langdurig ongebruikt in de openbare ruimte aanwezig blijven, terwijl tegelijkertijd rekening wordt gehouden met de praktische inrichting van de standplaatslocatie.

Artikel 6, negende lid
Deze bepaling biedt ruimte om in bijzondere situaties tijdelijk af te wijken van de exploitatieverplichting. Het zou onredelijk zijn om van een vergunninghouder te verlangen dat een standplaats steeds geopend moet zijn wanneer sprake is van omstandigheden waarop hij geen invloed heeft, zoals ziekte of ingrijpende familieomstandigheden. Daarom kan het college toestemming verlenen om het verkoopmiddel gedurende een bepaalde periode op de standplaats aanwezig te laten zonder dat sprake is van exploitatie.

Daarnaast biedt deze bepaling ondernemers de mogelijkheid om gedurende de rustige winterperiode vakantie op te nemen zonder dat het verkoopmiddel van de locatie hoeft te worden verwijderd. Deze mogelijkheid geldt uitsluitend in de periode tussen de herfstvakantie en de meivakantie en voor een aaneengesloten periode van maximaal drie weken.

Een vergunninghouder die hiervan gebruik wil maken, dient uiterlijk twee weken voorafgaand aan de gewenste vakantieperiode schriftelijk toestemming te vragen aan het college. Als onderdeel van deze aanvraag vindt een schouw plaats, waarbij wordt beoordeeld of de standplaats gedurende de afwezigheid een net, verzorgd en veilig aangezicht behoudt. Het college kan naar aanleiding hiervan nadere voorschriften verbinden aan de toestemming.

Indien de vergunninghouder langer afwezig wil zijn dan toegestaan op grond van dit lid, of niet voldoet aan de gestelde voorwaarden, geldt het reguliere uitgangspunt dat het verkoopmiddel moet worden verwijderd en de locatie leeg moet worden achtergelaten.

Met deze regeling wordt een redelijke balans gevonden tussen de belangen van de ondernemer en het belang van een verzorgde openbare ruimte.

Artikel 7 Toewijzen vaste standplaatsen

Dit artikel is aangepast aan de huidige eisen rondom schaarse vergunningen. Omdat het aantal standplaatsen beperkt is, moet het college gelijke kansen bieden aan gegadigden.
Daarom geldt:
- vergunningen worden voor bepaalde tijd verleend;
- vrijkomende standplaatsen worden openbaar bekendgemaakt;
- gegadigden kunnen binnen een vaste termijn reageren;
- bij gelijke geschiktheid vindt loting plaats.

Duur van 10 jaar
De duur is verlengd van vijf jaar (2019) naar tien jaar.

Ter onderbouwing van deze wijziging is onderzoek gedaan naar de terugverdientijden binnen de ambulante handel. In de bijlage bij deze toelichting is dit onderzoek opgenomen. Daaruit volgt dat bij het bepalen van een realistische terugverdientijd rekening moet worden gehouden met verschillende factoren, zoals de hoogte van de investeringen, de aard van de onderneming, de exploitatiemogelijkheden en de afschrijvingsduur van het verkoopmiddel.

Uit het onderzoek blijkt dat voor een ambulante vishandel doorgaans uitgegaan kan worden van een terugverdientermijn van circa negen tot twaalf jaar. Voor de verkoop van vleeswaren en andere voedingsmiddelen wordt een termijn van ongeveer zes tot acht jaar reëel geacht. Gelet hierop sluit een

maximale vergunningsduur van tien jaar aan bij de investeringen die ondernemers in de praktijk moeten doen.

De gekozen termijn vormt een evenwichtige afweging tussen het belang van de vergunninghouder en het algemeen belang. Ondernemers investeren aanzienlijk in hun verkoopwagen, inrichting, apparatuur en bedrijfsvoering. Daarbij komt dat de standplaatsen op Vlieland jaarrond mogen worden geëxploiteerd, waardoor de investering over een langere periode kan worden benut. Een vergunningsduur van tien jaar biedt ondernemers voldoende zekerheid om hun investeringen terug te verdienen en hun onderneming op een duurzame wijze te exploiteren.

Daarnaast is van belang dat voor de standplaatsen op Vlieland geen structurele jaarlijkse vergoeding aan de gemeente verschuldigd is, afgezien van eventuele kosten die voortvloeien uit privaatrechtelijke afspraken met derden, zoals Staatsbosbeheer. Hierdoor blijven de vaste lasten voor vergunninghouders relatief beperkt, hetgeen mede rechtvaardigt dat wordt volstaan met een vergunningsduur van tien jaar.

Tegelijkertijd betreft het een beperkt aantal beschikbare standplaatsen. Daarmee is sprake van schaarse publieke rechten. Vanuit het oogpunt van gelijke kansen, transparantie en markttoegang is het noodzakelijk dat vergunningen niet voor onbepaalde tijd worden verleend. Een begrensde looptijd maakt het mogelijk om de standplaatsen periodiek opnieuw beschikbaar te stellen, zodat ook andere gegadigden in aanmerking kunnen komen voor een vergunning.

Alles afwegende wordt een maximale vergunningsduur van tien jaar passend, evenwichtig en proportioneel geacht. De termijn doet enerzijds recht aan de investeringsbelangen en de continuïteit van bestaande ondernemers en waarborgt anderzijds dat de verdeling van de schaarse standplaatsen op gezette momenten opnieuw kan plaatsvinden onder gelijke en transparante voorwaarden.

Artikel 8 Vervallen van een standplaatsvergunning

In dit artikel is geregeld in welke gevallen een standplaatsvergunning van rechtswege eindigt.

Het recht op een standplaats vervalt wanneer de vergunninghouder daarom schriftelijk verzoekt, wanneer de vergunninghouder overlijdt of wanneer de looptijd van de vergunning eindigt. In deze gevallen eindigt het recht op de standplaats zonder dat daarvoor een afzonderlijk intrekkingsbesluit van het college nodig is.

Door het vervallen van de vergunning komt de standplaats beschikbaar voor een nieuwe verdelingsprocedure overeenkomstig dit beleid.

Artikel 9 Intrekken van een standplaatsvergunning

Dit artikel regelt de gevallen waarin het college een verleende standplaatsvergunning tussentijds kan intrekken. Het gaat hierbij om situaties waarin het voortzetten van de vergunning niet langer wenselijk of aanvaardbaar wordt geacht.

Intrekking kan onder meer plaatsvinden in het belang van de verkeersveiligheid of de openbare orde, wanneer de vergunninghouder handelt in strijd met het standplaatsenbeleid of de aan de vergunning verbonden voorschriften, of wanneer andere relevante wet- en regelgeving niet wordt nageleefd.

Daarnaast kan de vergunning worden ingetrokken wanneer de vergunninghouder de standplaats gedurende langere tijd onbenut laat. Hiermee wordt voorkomen dat schaarse standplaatslocaties bezet blijven zonder daadwerkelijk te worden geëxploiteerd. Indien sprake is van bijzondere omstandigheden, kan het college toestemming verlenen voor tijdelijke afwezigheid.

Ook kan intrekking aan de orde zijn wanneer de toestemming van de eigenaar van de grond waarop de standplaats wordt ingenomen vervalt of wordt ingetrokken. Voor het gebruik van een standplaats op particuliere grond blijft toestemming van de grondeigenaar immers een noodzakelijke voorwaarde.

Het college past deze bevoegdheid zorgvuldig toe en betrekt daarbij altijd de omstandigheden van het geval en de betrokken belangen.

Artikel 10 Nutsvoorzieningen

Dit artikel regelt de verantwoordelijkheid voor het realiseren en verwijderen van nutsvoorzieningen, zoals elektriciteit, water en eventuele aansluitingen voor telecommunicatie.

De vergunninghouder is zelf verantwoordelijk voor het aanvragen, aanleggen, beheren en bekostigen van de benodigde nutsvoorzieningen. Om geluidsoverlast, uitstoot en hinder voor de omgeving te beperken, is het gebruik van aggregaten in beginsel niet toegestaan. Alleen in bijzondere situaties kan het college hiervoor tijdelijk toestemming verlenen en daarbij aanvullende voorwaarden stellen.

Bij het einde van de vergunning dient de standplaatslocatie in beginsel in oorspronkelijke staat te worden opgeleverd. Indien een opvolgende vergunninghouder, de grondeigenaar of de gemeente gebruik wil maken van de aanwezige nutsvoorzieningen, kan het college toestemming verlenen om deze voorzieningen achter te laten. Indien van een dergelijke overname geen sprake is, dient de vergunninghouder de aangebrachte voorzieningen voor eigen rekening te verwijderen.

Artikel 11 Persoonlijk innemen van de standplaats

De standplaatsvergunning wordt verleend aan een specifieke persoon en is daarom persoonsgebonden. Dit betekent dat de vergunning niet kan worden overgedragen aan een derde. De verkoop, verhuur of ingebruikgeving van een verkoopmiddel geeft een ander dan de vergunninghouder geen aanspraak op de standplaats of op een nieuwe vergunning.

Uitgangspunt is dat de vergunninghouder zelf de standplaats exploiteert. Wel is het toegestaan gebruik te maken van werknemers die bij de vergunninghouder in dienst zijn. Hiermee blijft gewaarborgd dat de standplaats wordt geëxploiteerd door of namens de partij aan wie de vergunning is verleend.

Wanneer een werknemer de standplaats mede inneemt, dient dit vooraf schriftelijk aan het college te worden gemeld. Door het overleggen van een arbeidsovereenkomst en identiteitsbewijs kan worden vastgesteld dat daadwerkelijk sprake is van een dienstverband met de vergunninghouder. Hiermee wordt oneigenlijk gebruik van de vergunning voorkomen en kan adequaat toezicht worden gehouden op de naleving van het beleid.

Artikel 12 Overlijden en blijvende arbeidsongeschiktheid

Dit artikel bevat een uitzondering op het uitgangspunt dat een standplaatsvergunning persoonsgebonden is. Om te voorkomen dat een onderneming door overlijden of blijvende arbeidsongeschiktheid van de vergunninghouder direct moet worden beëindigd, kan het college de vergunning voor de resterende looptijd overschrijven op de achterblijvende echtgenoot, geregistreerd partner of een van de kinderen.

De overschrijving is bedoeld als een praktische en sociale overgangsregeling, zodat de bedrijfsvoering kan worden voortgezet tot het einde van de vergunningsduur. Het college kan een verzoek afwijzen indien zwaarwegende belangen zich daartegen verzetten.

Om duidelijkheid te bieden voor alle betrokkenen geldt een aanvraagtermijn van twaalf weken na het overlijden of de vaststelling van de blijvende arbeidsongeschiktheid. Wanneer niet tijdig een aanvraag wordt ingediend, vervalt de vergunning.

Na afloop van de resterende vergunningduur komt de standplaats beschikbaar voor een nieuwe verdelingsprocedure overeenkomstig dit beleid. Hiermee wordt gewaarborgd dat schaarse standplaatsen periodiek opnieuw kunnen worden verdeeld.

Artikel 13 Intrekken oude beleidsregels

Met dit artikel wordt het Standplaatsenbeleid Vlieland 2019 ingetrokken. Hiermee wordt voorkomen dat gelijktijdig meerdere beleidsregels van toepassing zijn op standplaatsen binnen de gemeente. Vanaf de inwerkingtreding van dit beleid vormt het Standplaatsenbeleid Vlieland 2026 het geldende beleidskader.

Artikel 14 Overgangsrecht

Dit artikel bevat een overgangsregeling voor procedures die al zijn gestart onder het Standplaatsenbeleid Vlieland 2019. Voor deze lopende procedures blijven de eerder gemaakte afspraken en procedurele uitgangspunten van toepassing.

Hiermee wordt voorkomen dat gedurende een lopende procedure wijzigingen in het beleid leiden tot onduidelijkheid of aantasting van gerechtvaardigde verwachtingen van betrokkenen.

Artikel 15 Inwerkingtreding

Dit artikel regelt de inwerkingtreding en de citeertitel van het beleid.

De beleidsregel treedt in werking op de dag na bekendmaking. Vanaf dat moment worden aanvragen en besluiten beoordeeld aan de hand van het Standplaatsenbeleid Vlieland 2026, tenzij op grond van het overgangsrecht een uitzondering geldt.

Het tweede lid bepaalt de officiële naam van de beleidsregel. Deze citeertitel kan worden gebruikt in correspondentie, vergunningen en overige bestuurlijke documenten.